

Két szomszéd vár – II.

2009 július 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

Trencsén vármegyében, a Vág bal partján, Óvárral átellenben emelkedik Sztrecsény. Ez sokkal hatalmasabb vár,

mint amaz. Igaz, hogy ez is rom, de nem olyan bánatos maradványa a hajdanvolt erősségnek. Mednyánszky Alajos ismertetéséből tudom, hogy a „két, egymás iránt nem mindenkor barátságos érzelmeket tápláló urak lakta vár, melyekben a másikban lakóknak szinte minden mozdulatát látni lehetett, a gyakorta apróságok miatt is ellenséges indulatot tápláló szomszédokat kívánatos volt mindegyre szemmel tartani. Az ismeretlen építtető az itt végződő keskeny völgy – a Vág csak ügyel-bajjal tud áthatolni rajta – legszélső hegykúpját választotta ki a vár helyéül, a meredeken emelkedő Biada-csúcs tövében, ahonnan messzire belátható a körülötte elterülő síkság. Az 1420-as esztendőben kapta meg Dersffy Szaniszló tárnokmester Zsigmond királytól hűbértokul. Húsz esztendővel később jelentek meg a Giskra vezette csehek, és könnyszerrel megszállták. Sztrecsény addig maradt a csehek kezén, míg az országot kormányzó Hunyadi János izmos karral el nem ragadta tőlük, és vissza nem adta a koronának.”

Csorba Csaba ismertetéséből tudjuk, hogy korábban Csák Máté kezén is volt, de közben egy ideig ifj. Stibor is birtokolta. A török időkben nem volt különösebb katonai szerepe. Ezt a várat is Lipót császár parancsára robbantották föl 1698-ban.

Itt elhagyja a Vág a szűk völgyet, és ha akarnánk, sem tudnánk tovább folytatni romantikus álmunkat: a gyárkémények, üzemek, gátak és erőművek sora mindenkinek eszébe juttatja, hogy itt az ideje a fölébredésnek. Hisz ez a mi századunk, a mi évezredünk, amelyet inkább aggodalommal, mint megnyugvással szemlél az az utazó, akinek valamiért oly jólesne, ha a vár bejárata előtt egy középkori lovag fogadná.

Ui. Az előző részben tévesen írtam, hogy Mikszáth Beszterce ostroma című regényének háza a Pongrácz család utolsó sarja volt. A család nem halt ki, az érintetteketől elnézést kérek!

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló